

DOI 10.26886/2414-634X.1(45)2021.14

UDC: 378.016:78.159.954

**MOTIVATIONAL ASPECT OF FORMATION OF ACMEOLOGICAL
CULTURE OF STUDENTS OF FACULTIES OF ARTS OF
PEDAGOGICAL UNIVERSITIES**

Zhang Chun

<https://orcid.org/0000-0002-0727-208X>

e-mail: <37087778@qq.com

National Pedagogical Dragomanov University, Kyiv, Ukraine.

The article reveals the motivational aspect of the formation of acmeological culture of future teachers of music art to the implementation of vocal and choral work with students. The article considers motivation as one of the leading factors determining the direction and effectiveness of vocal and choral work of future music teachers with students in the secondary school. It is the motivational aspect in the process of singing that directs students of art faculties to the goal, which means their concentration on the constant creation of himself as a creative person through mastering the arsenal of techniques and means by which you can become a competitive person. The developed basic diagnostic methods aimed at measuring the levels of formation of acmeological culture of future teachers of music art before the implementation of vocal and choral work with students are presented.

Key words: acmeological culture, future teachers of music art, motivational aspect, students, vocal and choral work, diagnostic methods.

Чжан Чун. Мотиваційний аспект формування акмеологічної культури студентів факультетів мистецтв педагогічних університетів / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ, Україна.

Стаття розкриває мотиваційний аспект формування акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва до здійснення вокально-хорової роботи з учнями. У статті мотивація розглядається одним із провідних факторів, визначаючих спрямованість і результативність вокально-хорової роботи майбутніх учителів музики з учнями в умовах загальноосвітньої школи. Саме мотиваційний аспект в процесі співацької діяльності націлює студентів факультетів мистецтв до поставленої мети, що означає їх сконцентрованість на постійному творенні самого себе як творчої особистості через оволодіння арсеналом прийомів і засобів, за допомогою якого можна стати конкурентноспроможною особистістю. Наведено розроблені основні діагностичні методики, що спрямовані на вимірювання рівнів сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва до здійснення вокально-хорової роботи з учнями.

Ключові слова: акмеологічна культура, майбутні вчителі музичного мистецтва, мотиваційний аспект, учні, вокально-хорова робота, діагностичні методики.

Вступ. На сучасному етапі розвитку мистецької освіти перед вищою школою постає завдання здійснювати підготовку фахівців здатних до активної творчої діяльності, швидкої адаптації до часто змінюваних професійних вимог, постійного самовдосконалення. З цієї позиції майбутнім учителям музичного мистецтва необхідно володіти новітніми методиками для вирішення поставлених завдань [11, 255]. Ці перетворення, в першу чергу, стосуються мистецької освіти, адже духовне оновлення суспільства залежить від підвищення загальної культури особистості.

Майбутній вчитель музичного мистецтва повинен володіти не лише всебічними знаннями, моральними і духовними якостями, а й виступати посередником між суспільством та молодим поколінням для передачі зібраного найкращого досвіду людства. У даному контексті актуалізується проблема фахової підготовки майбутніх учителів музики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел підтверджує пріоритетність акмеологічного підходу до фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, який дає методологічні орієнтири професіоналізації даного процесу (К.Абульханова-Славська, О.Богдальов, В.Вакуленко, Н.Гузій, А.Деркач, Р.Каверіна, Л.Карназова, Н.Кузьміна, А.Маркова, В.Михайловський, С.Пальчевський, А.Реан, Є.Селезньова, А.Ситніков та ін.).

У дослідженнях музично-педагогічної сфери (Е.Абдуллін, І.Виноградова, А.Козир, О.Михайліченко, Л.Паньків, В.Федоришин, Г.Ципін та ін.) визначені теоретико-методологічні засади акмеологічного становлення майбутніх учителів музики, визначенні педагогічні умови ефективної підготовки для успішного здійснення музично-педагогічної діяльності. Обгрунтовано акмеологічні фактори підготовки студентів інститутів мистецтв до професійної діяльності (А.Козир, В.Федоришин) [6], розроблено технологію формування акмеологічної спрямованості майбутніх викладачів мистецьких дисциплін. Аналіз зазначених праць свідчить про відсутність спеціально розроблених методик, спрямованих на формування акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі вокально-хорового навчання, що стало предметом нашого розгляду.

Метою статті є висвітлення змісту мотиваційного аспекту формування акмеологічної культури майбутніх учителів музичного

мистецтва до здійснення вокально-хорової роботи з учнями. Розкриття діагностичних методик формування акмеологічної культури майбутніх учителів музики дозволяє отримати рівневі характеристики окресленого феномена у процесі співацького навчання.

Виклад основного матеріалу. Доцільно зазначити, що визначення акмеологічної культури особистості дозволяє характеризувати діяльність подальшого саморозвитку майбутнього вчителя. Визначаючи акмеологічну культуру як систему, яка забезпечує самореалізацію особистості, необхідно підкреслити значення використання внутрішніх та зовнішніх ресурсів майбутнього фахівця. Як стверджують дослідники у сфері акмеології (І.Виноградова, А.Козир, Л.Паньків, В.Федоришин та ін.), важливо досягти професійних, особистісних і духовних вершин саме в процесі індивідуалізації, адже вдосконалення досягають за допомогою акмеологічного знання як пізнання сукупності аспектів і властивостей відносин реальних об'єктів. Підтвердженням такої позиції є закономірність самореалізації творчого потенціалу особистості в процесі фахової діяльності на шляху до досягнення поставленої мети.

На сьогодні існують протиріччя між нагальними потребами практики закладів вищої мистецької освіти в забезпеченні процесу професіоналізації фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва і відсутністю розроблених акме-зорієнтованих методик. Адже, акмеологічна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва привносить проектування в його загальну професійно-педагогічну культуру не лише орієнтуючи на загальнолюдські цінності, пов'язані з утвердженням своєї ролі й значення в соціальному і професійно-педагогічному середовищі, а й націлюючи на підвищення престижу професії вчителя музичного мистецтва, можливість особистісного впливу на духовний розвиток учнів засобами мистецьких

предметів; творче вдосконалення змісту, форм, методів музичної освіти школярів [4].

Слід акцентувати увагу на тому, що саме акмеологічна спрямованість співацького навчання забезпечує мотиваційно-ціннісне ставлення студентів до вокально-хорового мистецтва, формування якого забезпечує проведення цікавих просвітницьких заходів, лекцій-концертів про видатних композиторів (М.Березовського, Д.Бортнянського, А.Веделя, А.Гулака-Артемівського, М.Лисенка та ін.), хорових диригентів (М.Іконника, П.Муравського, А.Авдієвського, А.Кушніренка, В.Мальцева та ін.). Зацікавлення у студентів факультетів мистецтв викликає знайомство з роботою легендарних хорових колективів, таких як: Заслужений академічний український народний хор України імені Г.Верьовки, капели «Думка», «Київ», «Орея» та ін.). Для більш широкого висвітлення змісту роботи творчих колективів необхідно застосовувати презентації, перегляд відео із їх виступами, тощо.

Мотиваційні аспекти формування акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва до здійснення вокально-хорової роботи з учнями полягають спонукані мотиваційної спрямованості студентів на ціннісне ставлення до вокально-хорової роботи, наявності інтересу, прагнення до пізнання основ вокально-хорової діяльності, спроможності до експертного оцінювання творів хорового мистецтва тощо [14, 379].

Саме виникнення інтересу до вокально-хорової діяльності, на погляд С.Рубінштейна, характеризується тенденцією або спрямованістю особистості, що «міститься у зосередженості її думок на певному предметі» [12]. До того ж, тлумачачи дане поняття, вчений відокремлює певні властивості особистості, наполягаючи на суттєвій різниці між власне інтересом та інтересом-націленістю.

Характеризуючи даний феномен С.Рубінштейн уточнює, що інтерес позначається на направленості, сфокусованості уваги, думок, тоді як націленість на предмет інтересу породжує специфічне бажання ближче з ним познайомитися, глибше у нього проникнути, іншими словами, націленість більше наближена до спрямованості бажань, тому є першочерговим проявом потреби особистості [12, 9].

Тому в процесі розробки методики формування акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва ми керувались переконаннями, що майбутній фахівець під час співацького навчання у закладах вищої мистецької освіти повинен не лише оволодівати основами фахової діяльності, але й бути зорієнтованим системою університетської підготовки на досягнення вершин професійної майстерності, досягнення свого акме-рівня [5]. У цьому зв'язку, на заняттях з «Акмеології музичної освіти» студенти долучалися до спільного обговорення таких тем, як: «Планування акмеологічного розвитку особистості вчителя музичного мистецтва», «Акмеологічна спрямованість співацького навчання студента на практичну роботу з учнями», «Роль творчої складової в акмеологічному саморозвитку майбутніх учителів музики», тощо. Окрім традиційних методів навчання (бесіди, розповіді, опитування), в опрацюванні даної тематики набувають ефективності інтерактивні та інноваційні методи мистецького навчання, а саме: дискусії, диспути, методи активного діалогу, «мозкового штурму», он-лайн дискусії, виконанням творчих завдань, складання портфоліо та ін.

Більш детально зупиняючись на використанні методу портфоліо, доцільно підкреслити, що саме застосування цього методу сприяло формуванню адекватної самооцінки власної професійної співацької діяльності студентів факультетів мистецтв. У процесі цієї роботи використання методу портфоліо слугує показником готовності студента

до самостійної музично-педагогічної діяльності [13]. У процесі навчання на факультеті мистецтв портфоліо забезпечує зміну характеру роботи, спрямовує на майбутню професійну діяльність, робить ефективною професійну підготовку. Портфоліо студента факультету мистецтв сприяє формуванню рефлексивно-акмеологічної культури, тобто здатності адекватно оцінювати себе і власну співацьку діяльність.

Акмеологічна спрямованість співацького навчання студентів факультету мистецтв передбачає створення досліджуваними портфоліо власних досягнень і особистого розвитку. Зміст портфоліо майбутніх учителів музики має містити: педагогічний щоденник з індивідуальними спостереженнями, роздумами й аналітичними записками під час навчання і проходження педагогічної практики; рефлексивний зошит, в якому фіксується критична самооцінка власних навчальних і творчих досягнень; завершальне есе, у якому студенти повинні грамотно описати набуті знання і вміння у галузі співацького навчання, дати критичну оцінку рівня своєї професійно-педагогічної підготовки, окреслити напрямки самовдосконалення співацької діяльності, досягнення її акме-рівня. Впровадження методу портфоліо дає змогу простежити індивідуальний прогрес студентів факультетів мистецтв у сфері розвитку їх мотиваційних інтересів поза прямим порівнянням із досягненнями інших студентів й оцінити навчальні досягнення досліджуваних під час експериментальної роботи.

Мистецька діяльність відрізняється від інших видів роботи своєю емоційною над-концентрацією у сплаві творчого горіння та емоційного самовладання [2, 251], зокрема у вокальному чи вокально-хоровому творі закарбовуються емоції авторів поета й композитора, а також додається емоційність виконавського прочитання авторського контексту, трансформованого як власний культурний артефакт після ознайомлення, програвання, проспівування та подальшого

осмислення – переосмислення та виконання [1]. Студенти, що спрямовують свою подальшу діяльність до роботи з учнями у вокально-хорових колективах зазвичай, інтуїтивно-прогностично звертаються до вивчення тих вокально-хорових творів, що справляють на них емоційне враження. Це підтверджує практична вокально-хорова робота на факультеті мистецтв імені Анатолія Авдієвського Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманов, де така практика є досить звичною, адже педагоги часто надають студентам можливість вивчати ті твори, які обирають самі студенти. З великою увагою та педагогічним тактом слід також ставитись до естетично-смакових переваг студентів факультетів мистецтв до вибору шкільного репертуару, допомагати в його розборі, разом аналізувати партитури творів, надавати додаткові консультації з приводу виконавського аналізу, тощо.

Важливим фактором мотиваційного спрямування студентів факультетів мистецтв є репетиційна робота з добре опрацьованим вокально-хоровим твором у подальшій практичній діяльності, де вибраний до естетичного сприймання студента вокально-хоровий твір потрапляє в практику розучування в хоровому колективі з подальшим концертним його виконанням. Адже емоційно-насичена атмосфера концертного виконання вокально-хорових творів зможе зародити паростки любові до музичного мистецтва в учнівської молоді. Також, вокально-хорова робота з учнями передбачає і підготовчий період, до-концертного (репетиційного) характеру педагогічної творчої взаємодії керівника колективу з хористами. Як правило, дитячі хорові колективи, ансамблі, гурти – це неповний перелік форм колективного музикування, в яких проводиться вокально-хорова робота, яка носить, переважно, аматорський характер, адже значна частина учнів естетично-спрямована до мистецтва згідно смаковим уподобанням

самостійно обрала колективну форму співацького напрямку саморозвитку. Доречно зазначити, що створення аматорського хорового колективу потребує значної професійної підготовленості студентів факультетів мистецтв, сформованості їх емоційної культури.

Мотиваційний аспект формування акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва охоплює глибинну вмотивованість студентів мистецьких факультетів до творчо-педагогічних різновидів діяльності з учнівською молоддю, зокрема, до вокально-хорової діяльності з учнями, де активізуючим фактором виступає потреба студентів у поглибленому пізнанні дисциплін вокально-хорового циклу фахової підготовки, тим самим адаптуючи професійно-фахові вияви студентів у процесі практичного впровадження набутого, зокрема в практиці роботи у студентському навчальному хорі. Саме мотивація сприяє трансформації від стабільного зацікавлення до набуття додаткових професійних компетенцій у процесі засвоєння дисциплін вокально-хорового циклу підготовки, допоможе студентам факультетів мистецтв виявити свої творчі потенції, адаптувати їх з циклом вокально-хорового саморозвитку, самовдосконалення тощо [10, 15]. При цьому адаптивність – пристосованість до пропонованих, або бажаних для досягнення умов професійної адаптації студентів у період визначення мети – майбутньої вокально-хорової діяльності з учнями потребує активного пізнання в галузі вокально-хорового мистецтва; володінням методиками постановки голосу (особливості співацької роботи з учнівською молоддю різного віку); володіння методиками роботи з вокально-хоровими колективами; обізнаності в галузі музичного мистецтва; загальної мистецької ерудиції тощо. Отже, адаптивність студентів факультету мистецтв до вокально-хорової діяльності з учнями передбачає набуття певних компетентностей.

Як зазначають сучасні науковці [7], систему компетентностей в освіті складають наступні складові:

- ключові, тобто надпредметні (міжпредметні) компетентності, які визначаються як здатність людини здійснювати складні поліфункціональні, поліпредметні, культуродоцільні види діяльності, ефективно розв'язуючи відповідні проблеми;

- загальногалузеві, їх студент набуває впродовж засвоєння змісту тієї чи іншої освітньої галузі;

- предметні, їх студент набуває впродовж вивчення того чи іншого предмета протягом усього періоду навчання...» [7, 9].

На основі усвідомлення комплексу компетентностей студенти факультету мистецтв починають здійснювати складні поліфункціональні, поліпредметні, культуродоцільні види діяльності, в межах вокально-хорового циклу фахової підготовки. Значущість вокально-хорового виду діяльності переважна більшість студентів пізнала з досвіду власної практики, самостійно, за рахунок участі у в аматорських вокально-хорових колективах, де вони пізнали сутність музично-естетичних цінностей у циклі власного буття, що визначило їх подальший вектор власного розвитку, і вклалось у результат – вступ на факультет мистецтв для отримання глибоких знань за обраним напрямом з метою подальшої професійної діяльності у якості вчителя музичного мистецтва та керівника вокально-хорового колективу.

Мотиваційний аспект фахової підготовки студентів до практичної діяльності охоплює міру усвідомлення ролі вокально-хорової діяльності, що проявляється у показниках: прояв мотивації до здійснення вокально-хорової роботи; наявність потреби до широкого вивчення вокально-хорового репертуару; виявлення інтересу до застосування засобів пластичного інтонування у навчальній роботі над мистецьким твором. Він підтримує потребу студентів факультетів

мистецтв до здійснення вокально-хорової діяльності з учнями, яка спирається на стабільний інтерес до обраної справи та підтримує цілеспрямованість студентів у здобутті вокально-хорових навичок, що сприятиме до ефективності фахової підготовки студентів та наполегливості у навчанні.

Підготовленість студентів факультету мистецтв до здійснення вокально-хорової діяльності виявляється у цілеспрямованому відборі доцільного матеріалу з навчального циклу фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва для подальшого практичного відпрацювання у навчальному студентському хорі, на індивідуальних заняттях у класі з постановки голосу, основного інструменту, на заняттях теоретичного циклу підготовки тощо [9]. Вибірковість шкільного репертуару забезпечує студентам утворення власної репертуарної колекції, того незмінного багажу, з яким кожен студент факультету мистецтв виходить у самостійну практику за фахом.

Слід зазначити, що набуття та засвоєння виконавського репертуару – невід’ємна ознака фахової компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва у різних напрямках, це й вокально-виконавський репертуар, і інструментально-виконавський репертуар, а також вокально-хоровий репертуар, досить ємка та професійно відпрацьована з досвідченими педагогами підтримка у роботі майбутнього вчителя музичного мистецтва. Тож, згідно показникам наявності потреби до широкого вивчення вокально-хорового репертуару, кожен студент, у циклі вокально-хорової підготовки набуває ціннісно-змістовий співацький репертуар підпорядкований для подальшої співацької роботи з учнівською молоддю у колективних видах музикування, а саме у вокально-хоровому колективі.

Мотиваційно-пізнавальна діяльність студентів факультетів мистецтв передбачає накопичення мистецької та педагогічної

інформації в єдності з оволодінням ними фундаментальними знаннями інформаційно-теоретичного характеру в кожному з означених напрямів підготовки вокально-хорового циклу дисциплін, пізнавальна діяльність неможлива без внутрішньо-оцінного рефлексивного усвідомлення, згідно оцінювання отриманої інформації, та уявлення щодо практичної значущості її в процесі подальшої практичної реалізації у вокально-хоровій роботі з учнями. Оцінювальні дії завжди супроводжують і процеси пізнання, і творчі процеси, де творчість може бути у вимірах: наукової творчості, педагогічної творчості, вокально-хорової творчості тощо [3].

Діагностична визначеність мотиваційного навчання в процесі експериментальної роботи сприяла визначенню міри мотиваційної спрямованості студентів на досягнення успіху в співацькій діяльності. Діагностична методика містила серію взаємообумовлених тестувань для визначення рівня сформованості пізнавального інтересу студентів до співацької діяльності. Аналіз відповідей студентів свідчив, що більша частина респондентів не завжди проявляла інтерес до співацької діяльності. Такі студенти досить рідко використовують будь-яку можливість вдосконалювати свої співацькі навички (52%), не займаються більше, ніж цього вимагає навчальна програма (48%), без особливого бажання вивчають твори дитячого хорового репертуару (54%). Відповіді третини протестованих свідчать про відсутність інтересу до будь-яких різновидів співацької діяльності. Майже 60% надали б перевагу грі на музичному інструменті, оскільки їх більше приваблює музично-інструментальне виконавство. Під час педагогічної практики вони уникають роботи з дітьми (73%), відчувають труднощі у спілкуванні з ними (58%). Вони не відчувають потреби займатись більше вокалом (64%), накопичувати нотний репертуар (71%). Найменша частина студентів проявляє значний пізнавальний інтерес

до співацької діяльності. Вони готові відвідувати репетиції професійних співаків і хорових колективів (21%), ходити на додаткові заняття (28%), використовувати будь-яку можливість, щоб удосконалити свої співацькі навички (31%). Важливим для досягнення успіху в співацькій діяльності є те, що досліджувані даної групи долучаються до пошуку новітніх методик навчання співу (14%), добору навчального репертуару (18%), готові у будь-який момент приступити до роботи з дитячим хоровим колективом (16%). Натомість остання група є найменшою за чисельністю. Підрахунок балів дозволив визначити рівні сформованості пізнавального інтересу студентів до співацької діяльності, яких є три: низький рівень проявило 30,6% студентів, середній – 54,5%, високий – 14,9%.

Діагностика ціннісного ставлення майбутніх учителів музики до вокально-хорового мистецтва здійснювалась засобом проведення анкетування відкритого типу [8, 75]. На питання анкети студенти повинні були дати конкретні однозначні відповіді «так» чи «ні». Кожна вірна відповідь оцінювалась в 1 бал. Підсумок балів дозволив розподілити досліджуваних студентів на три групи. Найбільшою виявилась чисельність студентів, які набрали від 5-7 балів. Таких студентів приваблює участь у вокально-хорових фестивалях, у відвідуванні концертів, вони надають перевагу вокально-хоровій музиці, водночас вони мало цікавляться творчістю провідних відомих співаків, диригентів. Значна їх частина надає перевагу виконанню сучасних обробок народних пісень, ніж творам композиторів-класиків. Більше третини студентів набрали від 1 до 4 балів, що свідчить про низький рівень прояву ціннісного ставлення до вокально-хорового мистецтва. Їх характеризує відсутність бажання виконувати будь-які хорові твори. Пріоритетними для таких студентів є сучасна естрадна музика, відсутність усвідомлення цінності творчості відомих хорових

диригентів, оперних співаків, професійних хорових колективів. Малочисельною виявилась група студентів високого рівня, які демонструють ціннісне ставлення до вокально-хорового мистецтва: регулярно відвідують концерти відомих хорових колективів, проявляють бажання виконувати хорову музику різних епох, жанрів і стилів, виступати на сцені із хором, брати участь у вокально-хорових конкурсах, цікавляться творчістю відомих співаків, диригентів, колективів, тощо. Кількісний і якісний аналіз відповідей досліджуваних респондентів дали можливість виявити низький (26,8%), середній (59,8%) і високий (13,4%) рівні прояву ціннісного ставлення до вокально-хорового мистецтва.

На завершення констатувального експерименту зі студентами досліджуваної групи було проведене тестування на виявлення рівня прагнення до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності. Зміст питань тесту сприяв забезпеченню достовірності визначення критерію мотиваційної спрямованості на досягнення успіху в співацькій діяльності. Опрацювання відповідей свідчать, що значна частина опитаних відчувають потребу вдосконалювати власну співацьку діяльність (35,1%). Натомість таке відчуття в опитаних зумовлене різними мотивами: у 21,6% особистою самооцінкою (яка не завжди є адекватною), у 11,9% - оцінками і порадами педагогів, лише 11,6% - сучасними вимогами до вокально-хорової діяльності. Позитивним є те, що біля 38,4% респондентів до успіхів своїх однокурсників у співацькій підготовці ставляться із цікавістю, постійно аналізують їх виконавську діяльність. Це свідчить про те, що у досягненні акмеологічної культури вони беруть до уваги не лише досвід знаних фахівців, але й враховують успіхи і невдачі своїх колег на шляху до вдосконалення співацької діяльності. Натомість несприятливою є ситуація, коли опитані переконані, що у досягненні високих результатів

першочерговими є лише випадок і щасливий збіг обставин (36,5%), систематичні заняття із досвідченим педагогом (41,8%), і незначна частина вбачає необхідність постійного удосконалення своєї співацької діяльності (21,7%). У формуванні акмеологічної культури майбутніх учителів музики заважає невірне сприйняття критики. Так, майже 56,7% вказали, що неготові слухати зауваження щодо своєї співацької діяльності, інші, навпаки, націлені на не сприйняття будь-якої критики (27,6%), що теж не є сприятливим. Лише 15,7% об'єктивно сприймають критичні зауваження, готові їх аналізувати, робити певні висновки та на їх основі удосконалюватись у співацькій діяльності. Обнадійливими виявились твердження студентів, які у бажанні досягти успіху керуються не лише можливістю кар'єрного зросту (41,8%), але й необхідністю удосконалення цілої системи вітчизняної вокально-хорової підготовки (21,7%). Але існує значна когорта опитаних, які стараються досягти успіху у своїй діяльності лише для отримання визнання своїх рідних і колег 36,5%. Важливим у формуванні акмеологічної культури є усвідомлення успішного самовдосконалення вокально-хорової підготовки, що передбачає не лише наявності адекватної самооцінки (31,4%) та обов'язкового керівництва з боку викладача (50,0%), а власне бачення кінцевої мети і засобів її досягнення (18,6%). Зведення результатів тестування та їх обчислення дозволило розподілити досліджуваних студентів за трьома рівнями сформованості прагнення до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності: низький продемонструвало 45,5%, середній – 44,8%, високий – 9,7%.

У **висновках** доцільно зазначити, що важливим у формуванні акмеологічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва є усвідомлення того, що успішне здійснення цього виду діяльності сприяє їхньому самовдосконаленню у процесі вокально-хорової

діяльності. Акмеологічної культура будучи важливою частиною загальної професійно-педагогічної культури вчителя музичного мистецтва, відповідаючи за саморозвиток і самореалізацію особистості протягом життя. Акме-орієнтоване мистецьке навчання студентів факультетів мистецтв педагогічних університетів забезпечує їх творче самовдосконалення у фаховій діяльності, спрямовує на досягнення вершин виконавської підготовки, що загалом, сприяє формуванню акмеологічної культури у вокально-хоровому процесі.

Література:

1. Асафьев Б. (1983), Избранные статьи о музыкальном просвещении и образовании. 2-е изд. Л.: Музыка, 1983. 144 с.
2. Бочкарев Л.П. (1997), Психология музыкальной деятельности: учеб. пособ. М.: Институт психологии РАН, 1997. 351 с.
3. Havrilova, L., Kozyr, A., Ishutina, O., Khvashchevska, O. & Chuhai, S. (2020), Analysis and Interpretation of Yuri Chugunov's Suite of Moods for Saxophone and Piano. OPUS ANPPOM's Eletronic Journal. Vol 26, No 1.
4. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. К.: Либідь, 1997. 376 с.
5. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh.: (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377.
6. Козир А.В., Федоришин В.І. (2012), Вступ до акмеології мистецької освіти: навч.-метод. посіб. К.: Вид-во НПУ імені М.П.Драгоманова. 263 с.
7. Компетентнісний підхід до підготовки педагогів у зарубіжних країнах: теорія та практика: монографія (2014), [Н.М. Авшенюк, Т.М. Десятов,

Л.М. Дяченко, Н.О. Постригач, Л.П. Пуховська, О.В. Сулима]. Кіровоград: Імекс-ЛТД. 280 с.

8. Ма Чен. (2017), Методика підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до співацької діяльності школярів у позашкільних мистецьких закладах //Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти: зб. наук. праць. Вип. 22 (27). К.: НПУ, 2017. С. 74-78.

9. Москаленко В.Г. (2012), Лекции по музыкальной интерпретации. К.: ТОВ «Типографія «Клякса», 2012. 272 с.

10. Муцмахер В.И. (1988), Формирование профессионально значимых качеств личности будущего учителя музыки [науч. ред. А.И.Николаева]. М.: МГПИ. 62 с.

11. Падалка Г.М. (2008), Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). К.: Освіта Україна. 274 с.

12. Рубинштейн С.Л. (2002), Основы общей психологии. СПб.: Питер Ком. 720 с. (Мастера психологии).

13. Скрипченко О.В. (2005), Основы психолого-педагогического анализа урока с практикумом: навчальний посібник /О.В.Скрипченко, Т.М. Лисянська, Л.О. Скрипченко. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова. 200 с.

14. Софроній З.В. (2009), Формування виконавської уваги майбутніх учителів музики у мотиваційно-емоційному вимірі. Педагогічні науки: зб. наук. праць. Херсон: Вид-во ХДУ. Вип. LIV (54). С. 376-381.

15. Цыпин Г.М. (1994), Психология музыкальной деятельности: проблемы, суждения, мнения: учеб. пособ. для студ. вузов, обучающ. по спец. «Муз. образов». М.: Интерпракс, 1994. 373 с.

References:

1. Asafiev B. (1983). Selected articles on music education. 2nd ed. L.: Music. (in Russian).

2. Bochkarev L. (1997). Psychology of musical activity: textbook. allowance. Moscow: Institute of Psychology, Russian Academy of Sciences. (in Russian).
3. Havrilova, L., Kozyr, A., Ishutina, O., Khvashchevska, O. & Chuhai, S. (2020). Analysis and Interpretation of Yuri Chugunov's Suite of Moods for Saxophone and Piano. OPUS ANPPOM's Eletronic Journal. Vol 26, No 1. (in English).
4. Honcharenko S. U.(1997). Ukrainian pedagogical dictionary. *Lybid'*, 297. [in Ukrainian].
5. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh.: (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377. (in English).
6. Kozyr A.V., Fedoryshyn V.I. (2012) Introduction to the acmeology of art education: teaching method. way. K .: Publishing house of NPU named after MPDragomanov. 263 p. [in Ukrainian].
7. Competence approach to teacher training in foreign countries: theory and practice: monograph (2014), [N.M. Авшениук, Т.М. Десятов, Л.М. Дяченко, Н.О. Haircutter, Л.Р. Pukhovska, ОV Sulima]. Kirovograd: Imex-LTD. 280 s. [in Ukrainian].
8. Ma Chen. (2017), Methods of preparation of future teachers of music art for singing activities of schoolchildren in out-of-school art institutions // Scientific journal of NPU named after МР Драгоманова. Series 14. Theory and methods of art education: Coll. Science. wash. Vip. 22 (27). K.: NPU, 2017. S. 74-78. [in Ukrainian].
9. Moskalenko V. (2012). Lectures on musical interpretation. K.: TOV "Klyaksa Printing House". (in Russian).

10. Mutsmakher V.I. (1988), Formation of professionally significant personality traits of a future music teacher [scientific. ed. Al Nikolaeva]. M.: MGPI. 62 s. (in Russian).
11. Padalka G.M. (2008), Pedagogy of Mistress (Theory and Methodology of Victory of Misty Disciplines). K.: Osvita Ukraine. 274 s. [in Ukrainian].
12. Rubinstein S.L. (2002), Foundations of General Psychology. SPb.: Peter Kom. 720 p. (Masters of Psychology). (in Russian).
13. Skripchenko O.V. (2005), Fundamentals of psychological and pedagogical analysis of a lesson with a workshop: a master book / O. V. Skripchenko, T. M. Lisyanska, L. O. Skripchenko. K.: NPU imeni M.P. Dragomanova. 200 s. [in Ukrainian].
14. Sofroniy Z.V. (2009), Formation of the Victory Respect for Maybut Music Teachers in the Motivational and Emotional Vimir. Pedagogical sciences: zb. sciences. good. Kherson: View of the CDU. Vip. LIV (54). S. 376-381. [in Ukrainian].
15. Tsypin G. (1994). Psychology of musical activity: problems, judgments, opinions: textbook. allowance. for students. universities, teaching. on special "Muse. images". M.: Interpraks. (in Russian).

Citation: Zhang Chun (2021). MOTIVATIONAL ASPECT OF FORMATION OF ACMEOLOGICAL CULTURE OF STUDENTS OF FACULTIES OF ARTS OF PEDAGOGICAL UNIVERSITIES. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 1(45). doi: 10.26886/2414-634X.1(45)2021.14

Copyright: Zhang Chun ©. 2021. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.